

-Araştırma Makalesi-

**Tekinsiz Hatıralar: Kurak Günler (Emin Alper, 2022) Filminde
Tekinsizlik Kavramının İzsürümü**

Büşra Eraslan*

Ömer Eraslan**

Özet

Çalışmada, 2022 yapımı Kurak Günler (Emin Alper) adlı film, Ernest Jentsch'in "Tekinsizliğin Psikolojisi Üzerine" ve psikanalizin kurucusu Sigmund Freud'un 1919 yılında yayınladığı "Tekinsizlik Üzerine" adlı makalesinde ele aldığı teorik bilgiler üzerinden incelenmektedir. Emin Alper tarafından senaryosu yazılarak yönetilen filmde kasabaya yeni atanmış genç bir savcı olan Emre'nin yaşadığı olayları ele alınmaktadır. Bu olaylar arasında su kaynaklarına dair sorunlar, obrukların ortaya çıkması ve yaklaşan seçimlerle birlikte artan siyasi gerilim önemli bir yer tutmaktadır. Makalede filmin odak noktası olarak tekinsizlik kavramı derinlemesine ele alınacaktır. Filmde, Savcı Emre'nin etrafındaki karakterler, tekinsizlik duygusunun artmasına katkıda bulunacak şekilde konumlandırılmıştır. Özellikle Avukat Şahin ve Gazeteci Murat, iki zıt karakter olarak, tekinsizliği vurgulamaktadır. Bu karakterler, hikâyenin içinde tekinsizliği derinleştiren ve izleyiciye bu duyguyu yaşatan önemli unsurlardır. Ayrıca, filmde taşra hayatının nasıl kullanıldığı ve bu yaşam tarzının tekinsizlik üzerindeki etkisi de incelenmektedir. Aynı zamanda, ev dışındaki mekanların yarattığı tekinsizlik, doğanın ve bireylerin tekinsizliği nasıl etkilediği, olayların kendileri üzerinden nasıl bir tekinsizlik yarattığı ve kurgusal belirsizlik aracılığıyla tekinsizlik hissinin nasıl oluşturulduğu da filmde ele alınan temalar arasındadır. Çalışmada, Kurak Günler (2022) adlı filmin tekinsizlik kavramı açısından nasıl bir derinlik taşıdığını ve bu kavramın nasıl işlendiğini incelemektedir. Film, tekinsizlik kavramı üzerinden izleyiciye kasabada yaşanan olayların alt metinlerini okuma şansı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tekinsizlik, Yeni Türk Sineması, Psikanaliz, Emin Alper

*Psikolog, Bursa Teknik Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Psikoloji Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi, Bursa, Türkiye
E-mail: busraa_sari@hotmail.com
ORCID : 0000-0003-4837-8128

**Psikolog, Bursa Teknik Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Psikoloji Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi, Bursa, Türkiye
E-mail: eraslanomer35@gmail.com
ORCID : 0000-0002-9863-7776
DOI: 10.31122/sinefilozofi.1382186
Eraslan, B., Eraslan, Ö., (2024). Tekinsiz Hatıralar: Kurak Günler (Emin Alper, 2022) Filminde Tekinsizlik Kavramının İzsürümü. SineFilozofi Dergisi, Sayı 17 , 137-152. DOI: 10.31122/sinefilozofi.1382186

Geliş Tarihi: 27.10.2023

Kabul Tarihi: 12.02.2024

-Research Article-

Uncanny Memories: Projection of the Concept of Uncanny in the Film Burning Days (Emin Alper, 2022)

Büşra Eraslan*

Ömer Eraslan**

Abstract

This research conducts an analysis of the 2022 film Burning Days, directed by Emin Alper, utilizing a theoretical framework derived from the seminal works of Ernest Jentsch in his article "On the Psychology of Uncanny" and Sigmund Freud, the pioneering figure in psychoanalysis, particularly drawing upon his 1919 article titled "On Uncanny." The cinematic narrative revolves around the experiential journey of Emre, a youthful prosecutor recently relocated to a provincial town. The film portrays significant events related to water reservoirs, sudden sinkhole occurrences, and escalating political discord preceding imminent elections. Its primary objective is a thorough exploration of the uncanny concept. Characters, particularly Lawyer Şahin and Journalist Murat, strategically contribute to intensifying the uncanny sensation surrounding Prosecutor Emre, embodying divergent personas to underscore the uncanny dimensions in the storyline. These characters play pivotal roles in heightening the pervasiveness of the uncanny within the narrative, offering the audience an enriched experiential encounter with this affective state. The inquiry further explores the cinematic portrayal of rural life and its consequential impact on uncanny elements, examining thematic dimensions such as uncanniness arising from external settings, the collaborative influence of nature and characters in evoking uncanny sensations, the autonomous generation of uncanniness by events, and the cultivation of uncanny sentiments through narrative ambivalence. The analysis extends to how Burning Days (2022) deeply explores the uncanny concept and its nuanced processing. The film, through the conceptual framework of the uncanny, invites the audience to decipher the latent subtext within the town's unfolding events.

Keywords: *Uncanny, New Turkish Cinema, Psychoanalysis, Emin Alper*

*Res. Asst., Hacettepe University, Department of Communication Sciences, Ankara, Türkiye.

E-mail: gulaycr@gmail.com

ORCID : 0000-0002-3193-6712

DOI: 10.31122/sinefilozofi.1358614

Göktepe, A. G. (2024). Bir Toplumsal Tip Fragmanı: 11'e 10 Kala'da Koleksiyoncu. SineFilozofi Dergisi, Sayı 17, 137-152. DOI: 10.31122/sinefilozofi.1358614

Received:11.09.2023

Accepted: 14.02.2024

Extended Abstract

*This research undertakes an analysis of the 2022 film *Burning Days*, directed by Emin Alper, employing a theoretical framework derived from the seminal works of Ernest Jentsch in his article "On the Psychology of the Uncanny" and Sigmund Freud, the pioneering figure in psychoanalysis, particularly drawing upon his 1919 article titled "On the Uncanny." The investigation aims to elucidate the cinematic elements within *Burning Days* through the theoretical lens provided by Jentsch and Freud, thereby offering an in-depth examination of the film's narrative and visual components within the broader context of the uncanny as articulated by these influential theorists. Conceived and directed by Emin Alper, the film intricately explores the lived experiences of Emre, a fledgling prosecutor recently appointed to a provincial town. Central thematic constituents of the narrative encompass concerns regarding water reservoirs, the abrupt manifestation of sinkholes, and the heightening political tensions coinciding with the impending electoral processes. Within this framework, the film's principal objective is to scrutinize and conduct a profound analysis of the concept of the uncanny.*

Drawing from Freud's exposition of the uncanny concept in his essay 'On the Uncanny' the film explores how this emotion is expressed and depicted. By immersing the audience in the mystery and uncanniness underlying the events in the small town, the film offers a psychoanalytic perspective. This study aims to investigate how the concept of the uncanny is utilized in the film and how it contributes to the narrative.

*In the film *Burning Days* (2022), distinct characters in proximity to Prosecutor Emre are deliberately situated to accentuate the pervading sense of uncanny. Notably, characters such as Lawyer Şahin and Journalist Murat assume pivotal roles within the narrative, thereby amplifying the thematic presence of uncanny.*

The character analysis of Prosecutor Emre suggests the presence of repression and fragmented recollections regarding events at the rural house. The film explores a thematic dimension where thoughts related to homosexuality are repressed, indicating inner conflicts and emotions suppression. Prosecutor Emre's incongruent behaviors in the film deviate from his professional identity and signify manifestations of internal conflict.

During a conversation at the rural house, the notion of engaging in sexual encounters with women from Ankara is introduced, raising concerns about potential harm to Prosecutor Emre's professional reputation. This instance reflects palpable internal conflicts within Prosecutor Emre. Additionally, when Lawyer Şahin Bey wakes Prosecutor Emre on the night of the incident and suggests, 'Let's nullify the allegations against you,' it manifests uncertainties within Prosecutor Emre's psyche.

The film conveys uncanny undertones related to homosexuality through the journalist character, who alleges Prosecutor Emre's involvement in both male and female relationships. This portrayal renders Prosecutor Emre as an uncanny figure. Judge's warning to the journalist, highlighting potential career jeopardy for Prosecutor Emre, underscores the inherent tension between societal attitudes towards homosexuality and his professional standing.

Furthermore, the film explores the depiction of rural life and its impact on evoking the uncanny. It delves into thematic dimensions such as enhancing the uncanny through external spatial configurations, the collaborative role of nature and characters in eliciting uncanny sentiments, the autonomous generation of an uncanny atmosphere by events, and the construction of the uncanny sensation through narrative ambiguity.

Prosecutor Emre's relocation from an urban to a rural setting precipitates his immersion into the distinctive dynamics of rural life and the attendant uncertainties therein. The transition underscores the inherent conflict and uncertainties arising from the juxtaposition of traditional rural values and

legal norms. These conflicts and uncertainties emerge as central thematic elements within the film, prominently accentuated through the attitudes espoused by characters such as Lawyer Şahin and the Judge.

The film centers on the Pekmez scandal involving Prosecutor Emre, a pivotal event that instigates and intensifies uncertainties within the narrative. Questions about Prosecutor Emre's involvement in the Pekmez incident persistently challenge the audience throughout the film. In the context of *Burning Days* (2022), the film encapsulates the uncertainties ensuing from Prosecutor Emre's transition to the rural milieu, intricately interweaving them with the distinctive dynamics inherent in rural life. The conflicts among characters and the pervasive ambiguity enveloping the central event within the narrative emerge as paramount thematic elements when scrutinized through a theoretical lens, thereby accentuating the tension inherent in the dialectic between societal and legal norms.

This study endeavors to scrutinize the enriching contributions of the film *Burning Days* (2022) to the realms of psychoanalysis and the uncanny. The film strategically incorporates these conceptual frameworks to immerse the audience in the enigmatic and uncanny dimensions underlying the events transpiring within the small town. Within this framework, the analysis seeks to elucidate the intricate interplay between the concept of the uncanny and the visual as well as narrative elements within the film, discerning how these elements collectively convey the uncanny sensation to the audience.

Giriş

Kişiliğin oluşumu ve gelişiminde bilinçdışı süreçlerin ve erken çocukluk döneminde gerçekleşen yaşam olaylarının ve durumların reddedilemez öneme sahip olduğunu belirten ve Sigmund Freud'un ortaya attığı fikirler ve kuramlar çerçevesinde oluşarak günümüze kadar çok sayıda psikanalitik kuramcı tarafından geliştirilen kurama psikanalitik kuram denilir (Yıldız, 2020, p. 227). 1919 yılında Freud, *İmago* adlı dergide "Tekinsizlik Üzerine (*Das Unheimlich*)" isimli makalesini yayımlar. Bu makalede 1906 yılında Ernest Jentsch'in "Tekinsizliğin Psikolojisi Üzerine" adlı metnine atıflar mevcuttur. Freud'a göre, tekinsizlik kavramı kişinin daha önce aşına olduğu bir durum, olay ya da bireyin aniden tanınmaz bir şekilde yabancılaşması ve kişiye tuhaf görünmesi halinde yaşanan tedirginlik hissi şeklinde tanımlanmaktadır (Freud, 2019, p.35). Freud tekinsizlik kavramının başta edebiyat olmak üzere sanata ve yaşamın içerisine karıştığını ve bireyin sanatta ve yaşamda fark ettiği korkutucu olguların nedenlerinden biri olduğunu ifade eder (Thurschwell, 2000, p. 117). Jentsch ise tekinsizlik hissini ele alırken belirsizliği ön plana çıkarır, yani bireyin aşına olmadığı bir durum karşısında belirsizlik yaşaması nedeniyle tekinsizlik ortaya çıkacaktır (2019, p.14). Tekinsizlik kavramının anlaşılmasına yönelik iki temel etken bulunmaktadır. İlk etken, Freud tarafından ortaya konan ve "zihinsel belirsizlik", "yabancılaşma hissi" ve "aitlik eksikliği" olarak tanımlanan bir faktördür. Bu durum, Jentsch tarafından özetlenen bir bakış açısıyla açıklanabilir. Jentsch'e göre, "tekinsizlik hissini temel kaynağı zihinsel belirsizliktir. Bu bağlamda, tekinsizlik her zaman bilinmeyen bir şey olarak ortaya çıkar. Birey, çevresiyle kurduğu ilişki bağlamında nesnelere veya olayları tanıdık bulursa, tekinsizlik hissini daha az deneyimleyecektir" (2019, pp. 12-13). Bu iki temel tanımdan yola çıkıldığında günümüzde sinema sanatı üzerinden tekinsizlik kavramı ortaya konulabilir. Emin Alper, yeni Türk sinemasında sanatsal kolun son yıllardaki önemli temsilcilerinden biridir. Yönetmenin *Tepenin Ardı* (2012), *Abluka* (2015), *Kız Kardeşler* (2019) ve *Kurak Günler* (2022) isimli filmleri bulunmaktadır. Yönetmenin dört filminden üçü taşrada geçmekte ve tekinsizlik kavramının film üzerinden okunmasına olanak sağlamaktadır.

Çalışmada Emin Alper tarafından senaryosu yazılan ve yönetilen *Kurak Günler* (2022) isimli film Ernest Jentsch ve Sigmund Freud tarafından kuramsal temelleri oluşturulan tekinsizlik kavramı üzerinden incelenecektir. Tekinsizlik kavramı sanat eserleri üzerinden okunmaya ve anlaşılmaya açık bir kavram olduğundan ve Emin Alper sinemasının çok katmanlı yapısı nedeniyle bu tür bir okumaya yatkın olmasından dolayı çalışmanın örneklemini *Kurak Günler* filmi oluşturmaktadır. Film bahsi geçen iki makalede ele alınan kuramsal bilgi ve bulgular

üzerinden incelenecektir. Filmde taşranın kullanılışı ve tekinsizliğe etkisi, ev dışının yarattığı tekinsizlik, doğa ve bireylere dayanan tekinsizlik, olaylar üzerinden yaratılan tekinsizlik ve kurguda belirsizlik üzerinden tekinsizliğin yaratılması ele alınacaktır.

Tekinsizlik Kavramı

Alman psikiyatri hekimi Ernst Jentsch, 1906 yılında yayınladığı “*Tekinsizliğin Psikolojisi Üzerine*” adlı makalesiyle tekinsizlik kavramını psikoloji literatürüne kazandırmıştır. Söz konusu makale, Sigmund Freud tarafından ele alınmış ve bu sayede tekinsizlik kavramı daha geniş bir okuyucu kitlesi tarafından bilinir hale gelmiştir. Freud, Jentsch’in makalesini oldukça verimli bulmuş, ancak aynı zamanda kapsamlı olmadığını belirtmiştir (Freud, 1999, p. 326). Jentsch, makalesinde tekinsizliği belirsizlik ve muğlaklık düzleminde incelemiş ve edebi eserlerde temelini attığı “tanıdık-yabancı” kavramını ele almıştır (2019, p.12). Ona göre, tekinsizlik hissini oluşturmanın en etkili yollarından biri, canlı olduğu varsayılan bir nesnenin aslında cansız olduğu düşüncesine sahip olmak ve bu nesnenin canlı olup olmadığına dair şüphe duymaktır (2019, p. 25). Freud, Jentsch’in tekinsizlik kavramını açıkladığı makalesine eleştiriler getirmiştir. Bu eleştirilerden biri, Jentsch’in tekinsizliği tanıdık ve tanıdık olmayan ikilemi içinde ele alarak bu bağlamdan ileri götürememesidir (Freud, 1999, p. 327). Ayrıca, Freud, Jentsch’in temel bir bakış açısıyla tekinsizliği, kelime anlamı olarak yabancı ile eşdeğer olarak ele almasına karşı çıkmıştır (1999, p. 327).

Sigmund Freud, 1913 yılında “*Totem ve Tabu*” adlı eserini yayınladığında, antropolojik bir bakış açısıyla Oedipus karmaşasının temellerini incelemiş, ilk insan topluluklarında totem inançları ve baba figürüne yönelik algılama biçimlerini ele almıştır. Bu eserin dipnotları, Freud’un tekinsizlik kavramına önem verdiğini ve onu dikkate aldığını göstermektedir (Freud, 2020, pp. 21-23). 1914-1918 yılları, I. Dünya Savaşı’nın yaşandığı yıllardır ve Freud ile diğer psikanalitik teorisyenler, savaşın olumsuz etkilerini deneyimlemişlerdir. Savaşın hemen ardından, 1919 yılında, Freud “*Tekinsizlik Üzerine*” adlı makalesini yayımlamıştır. Bu makalede Freud, diğer eserlerinde sık sık başvurduğu bir yöntemden yeniden yararlanır. Sanat eserleri veya edebi metinler üzerinden psikolojik teorileri açıklama, ayrıntılandırma ve temellendirme eğilimindedir. Örneğin, Oedipus kompleksi bağlamında Sofokles’in trajedilerini veya narsizm kavramını açıklarken Hamlet’i ele almıştır. Aynı şekilde, “*Tekinsizlik Üzerine*” makalesinde, tekinsizlik kavramını E. T. Hoffmann’ın “*Kum Adam*” adlı hikayesi üzerinden ele alarak örneklendirmiştir. Freud, tekinsizlik kavramını insanları korkutan şeylerin tümü ve insanlar tarafından korkuyla ilişkilendirilen ve tanınan ya da tanıdık olan bir duygu olarak tanımlar (2019, pp. 33-34).

Sigmund Freud, ele aldığı kavrama kısa bir tanımla başlamış ve ardından kavramın kökenlerini etimolojik olarak incelemiş ve çeşitli dil kökenlerini detaylı bir şekilde ele almıştır. “*Tekinsizlik*” (unheimlich) terimi, Almanca’da şeytani, şüpheli, kan donduran, ürkütücü, huzursuzluk verici ve yabancı gibi çeşitli anlamlara gelirken, “*tekin*” (heimlich) terimi ise tekinsizliğin anlam olarak zıttı olmamakla birlikte uyumlu ve tanıdık anlamlarını ifade etmektedir. Aynı zamanda, «heimlich» teriminin başka bir anlamı da gözden uzak ve gizlenmiş olanı ifade etmektedir (Freud, 2019, pp. 37-41). Bunun ötesinde, Freud’un bu terimleri değerlendirdiği bağlamda, yeni bir şeyin tekinsiz olabileceği ve kişide korku hissi yaratabileceği, ancak bu durumun her zaman geçerli olmayabileceği anlamı da ortaya çıkmaktadır (Freud, 1999, p. 327). Başka bir deyişle, yeni ve yabancı olan her şeyin tekinsizlik hissi yaratmadığını, bu hissini oluşumunun daha karmaşık bir sürecin sonucu olduğunu belirtmiştir.

Türkçe’de tekin-tekinsiz kavramlarının anlamları incelendiğinde ise “*tekin*” kavramının üç farklı karşılığı olduğu görülür. Birinci boş, içinde kimse bulunmayan; ikincisi güvenilir(kişi, yer), üçüncüsü içinde cin, peri gibi doğaüstü varlıkların olmadığına inanılan, uğurlu yer ve dördüncü tanımı ise eski Türklerde bir babanın taşınmaz mallarının mirasçısı olan en küçük

oğul şeklindedir (Püsküllüoğlu, 1995, p.1476). Bu noktada “tekin” kelimesine baktığımızda bir şeylerin bulunmadığı yer yani bir şeylerden kaçılmış, güvenilir olana kaçış gibi bir çıkarım yapılabilir. Bunlara bir de ek olarak doğüstü olandan, muammalı, belirsiz olandan kaçılmış, saklanılmış bir yer gibi bir çıkarım daha yapılabilir. Aynı sözlükte tekinsizin açıklaması tekin olmayan, uğursuz olarak yapılmaktadır (Püsküllüoğlu, 1995, p.1476).

Tekinsizlik, Freud’un ifadesiyle, uzun bir süredir bilinçaltında bulunan, geçmişte tanıdık olan ve zihinde bastırılmış olanın yeniden açığa çıkmasıyla ortaya çıkan bir tür dehşet olarak tanımlanmıştır (Freud, 1999, p.325). Bu kavram, geçmişte yaşanmış ancak farkında olunmayan veya unutulmaya terk edilmiş deneyimlere işaret eder. Tekinsizlik, bir algı durumunun belirsizliği ile karakterizedir ve tarihsel olarak köklü bir korku türüdür. Bu kavram, hem toplumsal hem de bireysel düzeyde ortaya çıkabilir (Şenol, 2016). Her izlenim veya deneyim, farklı bireyler üzerinde gizemli bir etki bırakma kapasitesine sahip olmayabilir. Bir olay veya algı, bir kişi tarafından tekinsiz olarak değerlendirilse dahi, bu değerlendirme her zaman benzer şekillerde gerçekleşmeyebilir veya tekinsizlik hissini her defasında aynı şekilde uyandırmayabilir (Jentsch, 2019, p.12). Tekinsizlik olgusunu sadece belirsizlikle sınırlamak, bu kavramı tam olarak açıklamak için yetersizdir. Tekinsizlik, genellikle bilinçaltında bastırılmış duyguların tekrar yüzeye çıkması ile ilişkilendirilir. Bu bağlamda, belirli ve tekrarlanan temalar ve semboller öne çıkar. Bu semboller arasında ölüm, ölünün varlığının sorgulanması, yinelemeler, oyuncak bebekler, kuklalar, dönüşler, baş dönmesi, denge kaybı, ikiz imgeler, gerçeklikten şüphe etme ve belirsiz mekanlar öne çıkarılabilir (Şenol, 2016).

Tekinsizlik kavramının anlaşılmasına katkı sağlayan iki temel faktör mevcuttur. İlk faktör, Freud tarafından “zihinsel belirsizlik”, “yabancılaşma hissi” ve “ait hissetmeme” olarak tanımlanan faktördür. Bu durum, Jentsch tarafından özetlenen bir perspektifle açıklanabilir; Jentsch’e göre, “tekinsizlik hissini temel nedeni zihinsel belirsizliktir. Bu bağlamda, tekinsizlik her zaman olması gerektiği gibi bilinmeyen bir şeydir. Bir birey, çevresiyle kurduğu ilişki bağlamında nesnelere veya olayları tanıdık bulursa, tekinsizlik hissini daha az deneyimleyecektir” (2019, pp. 12-13).

Tekinsizlik hissini doğasını anlamaya yönelik Freud’un eleştirileri, Jentsch’in yaklaşımına odaklanır ve tekinsizliğin oluşumunu sadece zihinsel belirsizlikle açıklamanın yetersiz olduğunu öne sürer. Freud’a göre, tekinsizlik sadece nesnenin doğasında değil, aynı zamanda bu nesnenin nasıl algılandığından da kaynaklanır (2019, p.35). Bu nedenle, tekinsizliğin ortaya çıkmasının ardında yatan ikinci faktör, salt zihinsel belirsizlikle sınırlı değildir. Freud’un iddiasına göre, tekinsizlik yalnızca önceden bilindiği varsayılan bir şeyin yeniden algılanması sırasında ortaya çıkan bir yabancılaşma hissi değildir. Aynı zamanda, bilinçaltında bastırılan duyguların geri dönmesiyle yüzeye çıkan korku ve kaygıları içerir. Başka bir deyişle, tekinsizlik hissine neden olan her şey, bastırılan duyguların geri dönüşünü mümkün kılan şeydir. Bu bağlamda, tekinsizlik hissi, tüm bu unsurların ortak özellikleri ve kökenleriyle birlikte ele alınmalıdır.

Tekinsizliğin temel işleyişi, bastırılmış duyguların yeniden açığa çıkması, tanıdık olanın yabancılaşması ve tanıdık olanın farklı biçimlerde tezahür etmesiyle karakterize edilir (Ümer, 2017, p. 99). Bu travmatik tezahür, potansiyel olarak hem yönetenin hem de yönetilenin bilinçaltında bulunan korku ve kaygıların ifadesidir. Bu, öznenin kendi anlam dünyasına yabancılaşmasının ve karşısındaki duruma karşı çaresizlik yaşadığının bir ifadesidir. Öznenin daha önce kendine ait olduğunu düşündüğü şeyin, şu anki durumda aidiyet hissi ve anlam temelini kaybettiği durumdur. Aidiyet ve anlam temelini kaybı, bireyin kendi kaderi üzerindeki kontrol hissini de kayıyla sonuçlanır.

Freud’un perspektifine göre, “tekinsiz bir deneyim,” özellikle bastırılmış bir çocukluk kompleksinin belirli bir dürtüyle yeniden canlanması veya ilkel inançların yeniden doğrulandığı izlenimi yaratması durumunda ortaya çıkar (Freud, 2019, p. 70). Bu deneyimdeki